

DAGNY JOENSEN
JENS KR. VANG

Tað eru minni enn so øll, sum hava onkran at fara til á jóllum, ella sum hava familju ella vinir at halda jól saman við.

Oftani eru tað fólk, ið eru komin so væl til árs, at hjúnarfelagi og vinfólk annars, eru farin.

Nógv kenna seg einsamøll, serliga á jóllum. Hetta er allarmest av øllum familjuhátið, tá fólk geva sær stundir til nærri samveru enn í vanliga gerandisdegnum.

Ein teirra, sum situr einsamallur, eftir at bæði konan og sonurin eru farin, er Petur Michelsen í Havn.

Hóast hann gjørdist lamin fyri góðum fimm árum síðan, og ikki hevur verið uttan fyri dyr í eitt ár, kennir hann seg ikki einsamallan. Hann stúrir ikki fyri jóllum, og er fegin um hvønn dag hann kemur fram. Tað kemur ikki fyri, at hann keðir seg.

Í hugnaligu stovuni eru eingi tekin um, at jólini nærkast í stórum.

Øll eru farin

- Tá fyrst sonurin og seinni konan doyðu, so var ikki so nógv at halda jól fyri, sigur Petur Michelsen.

Hann skundar sær at leggja aftrat, at hann er takksamur fyri, at hann sálárliga altíð hevur verið væl fyri. Tað krevst, tá øll hini eru farin og tú situr einsamallur eftir, sigur Petur.

- Skalt tú eisini sita einsamallur jólaaftan?

- Eg havi sitað einsamallur á jóllum seinastu 10 árin, so tað er einki nytt fyri meg, sigur Petur Michelsen.

- Ein beiggi, sum er 79 og 81 ára gamla systir mín bøgva eisini í Havn, men eg vil vera heima á jóllum, sigur Petur Michelsen.

Beiggin vitjar Petur at kalla hvønn dag, men systirin er vorðin sjúk, tó at hon vitjar av og á.

- Annars áttu vit son, men hann doyði fyri 22 árum síðan, bert 29 ára gamal.

Kennir ikki til einsemi

- Tað bilar ikki, um eg siti einsamallur, tí eg kenni meg ikki einsamallan kortini.

- Av og á kemur ein vitjanarvinkona til mín, og tað er ógvuliga stuttligt, umframt at heimahjálpinar koma inn á gólvíð tvær ferðir um dagin.

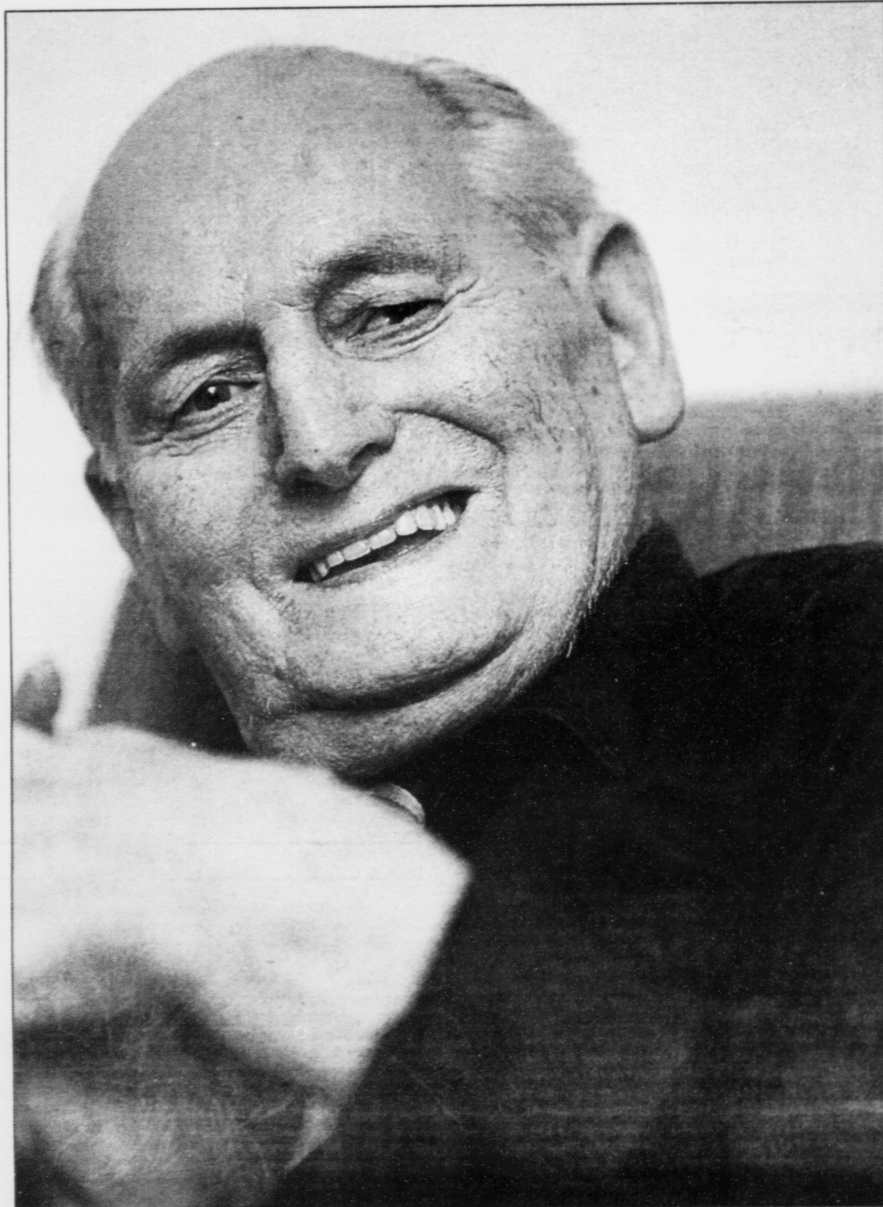
- Nei, eg havi als onga neyð, sigur Petur Michelsen brosandí og peikar á sjónvarpið, sum júst endursendir finaluna frá HM í kvinnu-

Petur Michelsen, fyrrverandi byggimeistari. - Eg havi als einki at finnst at. Tað er gott at gerast gamal í Føroyum, og tá tú er glaðlyntur og dugir at virðismeta tað góða í tilveruni, so er óneyðugt at kúra

83 ára gamli Petur Michelsen í Havn:

- Tað nervar ikki meg at sita einsamallur á jóllum

Hann leggur einki í jólafjasið, sum hann tekur til. Tá fyrst sonurin og seinni konan doyðu, so helt hann ikki, at tað var so nógv at halda jól fyri. Harfyri situr hann ikki og kúrir. Hann er glaðlyntur og dugir at virðismeta tað góða í tilveruni

hondbólti á einari týskari sendrás.

Hann er sera fegin um at hava sjónvarpið og tá parabolinar komu, fekk hann sær eina beinanvegin. Tað gevur atgongd til einar 40 ymsar rásir.

- Sjónvarpið er hugaligt at hava, og fýroysku og donsku bløðini við. Eg lesi hvønn bókstav.

Serliga væl dárar honum ítróttarsendingar náttúru- og djórasendingar, sendingar um matgerð á BBC o.s.fr.

- Oftani noyðist eg at matgera áðrenn tær góðu sendingarnar koma, sigur Poul Michelsen.

Spurður, um hann sjálvur kókar døgurða o.a., sigur Petur Michelsen, at honum dárar ikki so væl kjøt, og at hann tí ikki vil hava mat aðrastaðni frá. Tað sakar ikki, tí Peturi dárar væl at matgera.

Ger sjálvur jóladøgurðan

- Hvat skal tú hava til døgurða jólaaftan?

- Eg havi ikki hugsað um tað enn, men eg eigi tartelettir og okkurt fyll at koyra í, so tað verður helst tað - og so onkran fiskarætt, sum eg fari at fáa mær jólaaftan.

Gerandisdagurin er skrásettur hjá Peturi Michelsen. Hann fer upp um kl. seks-sjey á morgni, fær sær morgundrekka og roksar uppi - sum hann tekur til - eina løtu. So leggur hann seg aftur til heimahjálpin kemur kl. 8.30. Tá fer hann upp aftur og situr uppi til umleið kl. 22 á kvøldi.

Hann er sera fegin um at heimahjálpinar koma til hansara, er nøgdur og hevur einki at finnst at.

Petur Michelsen heldur fyri, at hann oftani tekur seg í at sita í skellilátri, tá hann lesir bløðini ella situr framman fyri sjónvarpinum. Hann skilir ikki hesi fólkini, sum halda alt vera so torført og sum stúra fyri øllum.

- Tað ræður um at siggja tað stuttliga í øllum, so er tað ikki torført at sita einsamallur.

Skrivað jólakort og fingið gávur

Seinastu tíðina hevur hann skrivað jólakort og sent jólapakkar til eitt systkinabarn og eina tantu í Danmark. Tantan er yngri enn Petur, og hon hevur vitjað hann tvær ferðir, og jú - hann hevur eisini fingið jólagávur, sum verða pakkadur upp jólaaftan.

Hann er einki fyri hesum jólafjasinum, og vil ikki hava jólatræ ella annað jólaþrýði í stovu síni.

- Jólahátiðin er fyri mær eins og allir aðrir dagar, sigur Petur Michelsen.

Saknar vinmannin

- Hvussu er at gerast gamal í Føroyum?

- Tað haldi eg vera sera gott, og eg havi einki at finnst at. Havi sjálvur bygt mær hesi húsini, sum eg nú havi selt einum svágri, og havi fingið leiguibúð á ov-